

## Mediatraining

BRON: Leeuwarder Courant, 10 mei 2015

door: Coen Peppelenbos

‘Regelmatig interview ik een schrijver in het openbaar. Het compliment dat ik van auteurs na afloop het vaakst hoor, is enigszins dubieus: ‘Wat fijn dat het gesprek over het boek ging.’ Daarmee val ik meteen in de categorie stoffige, bejaarde interviewer. Een modern interview gaat vooral over het persoonlijke leven van de schrijver: zijn leed en zijn passies. Ik herinner me nog goed het van afschuw vertrokken gezicht van Matthijs van Nieuwkerk toen een tafelheer een inhoudelijke vraag stelde: ‘Ga je het nou over het boek hebben?!’ Zolang minimaal vijftig bezoekers geïnteresseerd blijven in de inhoud van een boek mag ik mijn stoffige gang gaan.

Op 4 mei schreef schrijfster Hanna Bervoets in de Volkskrant over de mediatraining die ze had gevolgd om haar boek te promoten. Voor de trainer, een oud-redacteur van Pauw & Witteman, moest ze haar boek ‘pitchen’. Hij raadde haar aan in het vervolg niet meer over het plot te praten want ‘dat boeit niemand. Vertel me nu eens hoe je op het idee kwam.’ Ik zit ook als publiek vaak bij interviewers met schrijvers en ik erger me altijd aan dat geneuzel over het eigen leven. Wanneer beginnen ze nu echt te praten? Uit meer dan de helft van de gesprekken die ik zie, blijkt dat de interviewer het boek niet eens gelezen heeft.

Op 4 mei las ik het boek *Goethe in Dachau* van Nico Rost. Hij houdt zich in leven door alles te lezen wat er in het concentratiekamp voorradig is: boeken uit de kampbibliotheek, boeken die onder het matras van een dode tevoorschijn komen. ‘Vitamine L (literatuur) en T (toekomst) lijken me de beste bijvoeding...’ Terwijl er meer dan honderd doden per dag vallen door ziekte en uitputting blijft hij met mensen in het kamp praten over de ideeën die hij vond in boeken en of die van enig nut zijn voor de maatschappij die ze moeten opbouwen na de oorlog. Hier was een man aan het woord die echt wat meemaakte in zijn leven en het toch alleen maar over de inhoud wilde hebben. Het contrast tussen Bervoets en Rost was mij te groot die dag.